

رئیس‌جمهور:

گفت‌وگو با زبان تهدید، معنا ندارد

رئیس‌جمهور در حساب‌ کاربری خود در فضای مجازی گفت: باید تهدیدها و تحریم‌ها در عمل برطرف شود، تا زمینه گفت‌وگو فراهم شود. نمی‌توان هر روز بر شدت تحریم‌ها و فشارها افزود، راه‌های تعامل را بست و همزمان از مذاکره سخن گفت. گفت‌وگو با زبان تهدید و فشار معنا ندارد.

دکتر مسعود پزشکیان همچنین در سی‌امین آیین روز ملی صادرات که با حضور وزرای صنعت، معدن و تجارت، امور خارجه و جمعی از تولیدکنندگان، تجار و بازرگانان نمونه و ممتاز کشور در سالن اجلاس سران برگزار شد، ضمن گرامیداشت یاد رهبر شهید انقلاب اسلامی که همواره پشتیبان و حمایتگر تولیدکنندگان و صادرکنندگان بودند، خاطرنشان کرد: مقاومت و پایداری ملت ایران، نگاه سایر کشورها را به ظرفیت و توانمندی کشور ما تغییر داد. از این‌رو باید روند را برای شکوفایی و آبادانی کشورمان به‌گونه‌ای طراحی کنیم که بتوانیم در آینده با قدرت و صلابت بیشتر مسیر را ادامه دهیم.

وی با مرور سابقه عهدشکنی مکرر آمریکایی‌ها، حمله نظامی به کشورمان در حین مذاکرات و به شهادت رساندن رهبر شهید انقلاب اسلامی، تصریح کرد: آمریکایی‌ها تصور می‌کنند که ما نمی‌توانیم در مقابل حملات و تحریم‌های آنها بایستیم اما ما خواهیم ایستاد. البته دنبال جنگ نیستیم، ولی به هیچ‌وجه در برابر زور و قلدری دشمن سر خم نخواهیم کرد. این پایداری و ایستادگی ریشه در فرهنگ، باور و اعتقاد ما ایرانیان دارد.

آیت‌الله جوادی آملی:

دست‌رزمندگان نیروهای مسلح روی ماشه باشد

آیت‌الله جوادی آملی در جلسه هفتگی درس‌شان در مسجداعظم قم‌باشاره به دستوره‌ای امیرالمؤمنین(ع) درباره رزمندگان و ضرورت هوشیاری در میدان جنگ ضمن قدردانی از تلاش و ایستادگی رزمندگانی که در میدان دفاع از کشور حضور دارند، اظهار داشتند: این عزیزان که در میدان جنگ هستند، در شرایطی خدمت می‌کنند که دشمن ممکن است هر لحظه دست به حمله بزند؛ازاین‌رو، باید همواره مراقب باشند و آمادگی دفاعی خودشان را حفظ کنند و دستشان روی ماشه باشد؛ این‌که ما بارها درباره اینها گفتیم «سلام‌الله علیه» برای این است‌که کدام صحابی است که امامش را اینگونه یاری‌کند؟!

معظم‌له با اشاره به توصیه امیرالمؤمنین(ع) به رزمندگان در نامه یازدهم نهج البلاغه، به این عبارت استناد کردند «وَلَا تَدْنُوا لِلْعُورِ إِلَّا غُرًّا أَوْ مَضْمَضَةً»، حضرت به رزمندگان سفارش می‌کنند که خواب را جز اندک و به اندازه‌ای که ضرورت دارد، به خود راه ندهید. همان‌گونه که روزه‌دار می‌تواند آب را در دهان مضمضه کند، اما آن را نباید فرو ببرد، رزمنده نیز باید در هنگام نگهبانی و پاسداری از موضع خود، از خواب غفلت بپرهیزد و هوشیاری خود را همواره حفظ کند.

رئیس‌جمهور روسیه:

مسکو آماده میانجیگری میان تهران و واشنگتن است

دستیار ویژه رئیس‌جمهور روسیه در امور بین‌الملل عصر چهارشنبه با اشاره به دیدار ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه و استیو ویتکاف، فرستاده ویژه ریاست‌جمهوری آمریکا در کرملین تأکید کرد؛ پوتین و ویتکاف در مورد اوضاع خاورمیانه از جمله درباره ایران تبادل نظر کردند و رئیس‌جمهور روسیه گفت که هنوز از فرصت‌های دیپلماسی در مورد ایران استفاده نشده و مذاکره با تهران امکان‌پذیر است.

یوری اوشاکوف با تأکید بر این‌که ولادیمیر پوتین و استیو ویتکاف رازینی‌هایی درباره جنگ آمریکا علیه ایران داشتند، گفت: آنها در مورد وضعیت خاورمیانه و در درجه اول، در مورد ایران، تبادل نظر انجام دادند. ولادیمیر پوتین تأکید کرد که امکانات دیپلماسی به هیچ وجه تمام نشده و دستیابی به توافق با تهران، که شریک راهبردی ماست، هم ممکن و هم ضروری است.

وی افزود: در این دیدار پوتین همچنین اظهار داشت که روسیه آماده است به عنوان میانجی در حل‌وفصل جنگ علیه ایران عمل کند.

بامداد روز چهارشنبه ۲۱ اکتبر، دولت عراق در اقدامی ناگهانی و بدون ارائه هرگونه توضیح رسمی، پایانه مرزی «الشیب» در استان میسان (هم‌مرز با پایانه چذابه در استان خوزستان) را تا اطلاع ثانوی به‌طور کامل به روی مسافران، زائران و کامیون‌های تجاری بست. منابع رسمی داخلی، از جمله خبرگزاری میزان وابسته به قوه قضائیه، تأیید کردند که این انسداد مرزی با ابله‌غیه مستقیم دفتر علی‌الزیدی، نخست‌وزیر عراق، اجرائی شده است. همزمان، خبرگزاری‌های بین‌المللی ومنطقه‌ای از جمله رویترز و خبرگزاری ملی عراق (نینا) از تعلیق کامل رفت‌وآمدها به بهانه «بازنگری در ترتیبات امنیتی» خبر دادند، در حالی که شبکه الجزیره به نقل از منابع دولتی بغداد افشا کرد این تصمیم محدود به چذابه نخواهد بود و قرار است در روزهای آینده، چند گذرگاه زمینی دیگر میان دو کشور هم به‌صورت مرحله‌بندی‌شده مسدود شوند. در همین راستا، پایگاه خبری «العین الاخباریه» و شبکه «میدل ایست نیوز» با افشای ابعاد پشت‌پرده این ماجرا گزارش دادند که تصمیم تعطیلی مرزها در جریان سفر اخیر الزیدی به نیویورک و پراساس دستورالعمل و ضرب‌الاجل مستقیم وزارت خزانه‌داری آمریکا برای محدودسازی تبادلات مرزی با ایران اتخاذ شده است؛ طری‌که هدف آن کاستن از هشت‌گذرگاه رسمی به دو گذرگاه تحت‌نظارت شدید واشنگتن عنوان می‌شود. همزمانی این تصمیم غافلگیرکننده با گزارش رسانه‌های منطقه‌ای درباره مذاکرات فرستاده ویژه آمریکا و هشدارهای وزارت خزانه‌داری این کشور، نشان می‌دهد تصمیم اخیر نخست‌وزیر عراق بیش از آن‌که یک تدبیر اضطراری فانی درون مرزی باشد، از نگاه ناظران بخشی از بازل فشار اقتصادی علیه تهران تلقی می‌شود. تصمیمی که منتقدان آن را نشانه‌ای از ترجیح ملاحظات تحریمی خارجی بر ضرورت‌های ژئوپلیتیک و خواست عمومی ملت عراق ارزیابی می‌کنند.

استراتژی گام‌به‌گام برای تحقق مطالبات خزانه‌داری آمریکا

برای فهم دقیق اقدام اخیر بغداد، نباید انسداد مرز چذابه را یک رخداد منفرد یا تصمیمی مقطعی و مجرا قلمداد کرد. بررسی دقیق تحرکات ماه‌های اخیر نشان می‌دهد که دولت علی‌الزیدی، آرام و بی‌صدا اما براساس یک جدول زمان‌بندی دقیق و حساب‌شده، در حال پیاده‌سازی نقشه‌راهی است که مبدأ و آبشخور آن مستقیماً در راهروهای وزارت خزانه‌داری ایالات متحده در واشنگتن قرار دارد. پس از تشدید تنش‌های منطقه‌ای و آرایش علنی اقتصادی آمریکا علیه تهران، منابع دیپلماتیک و رسانه‌های بین‌المللی از جمله خبرگزاری فرانسه و پایگاه العین الاخباریه فاش کردند که مقام‌های آمریکایی در جریان سفر الزیدی به نیویورک برای شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل و سپس در دیدارهای بعدی با فرستاده ویژه واشنگتن، مستقیماً و با لحنی آمرانه خواهان قطع یا به حداقل رساندن شریان‌های حیاتی زمینی میان تهران و بغداد شده‌اند.

سناریوی پیش‌نهاد ی واشنگتن تقلیل مرزهای گسترده و بیش از ۱۴۰۰ کیلومتری دو کشور به تنها دو گذرگاه مرزی نظارت‌پذیر یکی در اقلیم

یادداشت

محسن فتحی | نماینده مجلس

ضرورت آمادگی کامل در مقابل تهدیدها

ترامپ باز هم تهدید کرده است. این بار با ادبیاتی تندتر از همیشه گفته که اگر ایران تسلیم نشود، ضربه‌ای سخت‌تر از همیشه در انتظارش خواهد بود. اما این تهدیدها، برای ملتی که سال‌ها با آن‌ها زندگی کرده، نه تازه‌ی دارد و نه ترس‌آور است. ترامپ گمان می‌کند با تکرار لفاظی چون «نابودی» و «ضربه سخت» می‌تواند اراده ملتی را که در سخت‌ترین روزهای تاریخش ایستاده است، متزلزل کند. او نمی‌داند که زبان تهدید، زبانی است که در قاموس این ملت، فقط یک معنا دارد: «اعتراف به شکست.»

حقیقت این است که تهدیدهای ترامپ، نه از موضع قدرت، که از «استیصال راهبردی» برمی‌خیزد. کسی که در میدان نبرد به‌ین‌بست خورده، به زبان تهدید پناه می‌برد. کسی که نمی‌تواند به اهدافش برسد، از «ضربه سخت‌تر» حرف می‌زند. این، همان الگوی آشنایی

یادداشت

مرتضی مکی | کارشناس مسائل اروپا

افق تیره اروپا در سایه انباشت نارضایتی‌ها
اعتراض در کشورهای اروپایی، به‌ویژه فرانسه، موضوع تازه و کم‌سابقه‌ای نیست. اتحادیه‌ها و سندیکاها در این کشور از ظرفیت قابل‌توجهی برای اعتراض به سیاست‌های دولت یا نارضایتی از عملکرد کارفرمایان برخوردارند و از اعتصاب و اعتراض برای اعلام مطالبات خود استفاده می‌کنند. در سال‌های گذشته نیز شاهد اعتصاب کارکنان بخش حمل‌ونقل، فرودگاه‌ها، خلبانان و کشاورزان بوده‌ایم که هرکدام به شکل‌های مختلف نارضایتی خود را اعلام کرده‌اند. با این حال، تحولات هفته‌های اخیر فرانسه را نمی‌توان صرفاً در چارچوب اعتصاب‌های صنفی پیشین تحلیل کرد. آنچه امروز شاهد آن هستیم، ریشه در انباشت

در دیدار رهبر معظم انقلاب با رئیس مجلس تأکید شد:

استمرار حضور بازدارنده ملت مبعوث در تجمعات میدانی

مبعوث در تجمعات میدانی، اهتمام دولت و مجلس به همکاری در جهت گره‌گشایی از مشکلات اقتصادی و معیشتی مردم و پیشبرد امور مرتبط با شرکای راهبردی کشور تأکید شد.

رئیس مجلس شورای اسلامی نیز در این ملاقات، گزارش‌هایی از فعالیت نمایندگان ملت از شروع جنگ تحمیلی سوم تاکنون و برنامه‌های جاری و آینده مجلس برای حل مسائل و مشکلات کشور ارائه کرد.

دکتر محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی با حضرت آیت‌الله سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی، دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار آخرین تحولات جنگ نظامی، اقتصادی و شناختی دشمن آمریکایی-صهیونی، بررسی و بر تقویت مؤلفه‌های قدرت کشور، نقش مؤثر نمایندگان مجلس شورای اسلامی در حفظ و تحکیم انسجام اجتماعی و وحدت ملی و استمرار حضور آگاهانه و بازدارندهٔ ملت

از تعلیق پروازها تا انسداد گذرگاه‌ها؛ راهبرد بغداد در عادی‌سازی مطالبات ضدایرانی کاخ سفید

بازی زیدی در زمین آمریکا

است: بستن یک مرز تجاری-مسافری مهم مانند الشیب به بهانه ساختگی «دلائل فنی» و «بازنگری امنیتی»، بررسی میزان برانگیختگی افکار عمومی و گروه‌های سیاسی، و در صورت عبور آرام و بی‌هزینه از این مرحله، تممیم تدریجی انسداد به سایر گذرگاه‌های رسمی نظیر شلمچه، خسروی ومهران.

این رفتار محتاطانه اما پیوسته، اثبات می‌کند بغداد می‌کوشد خواسته‌های تحریمی آمریکا را در قالب فرآیندی فنی و بوروکراتیک پنهان کند تا کمترین هزینه سیاسی را در داخل متحمل شود؛ تاکتیکی فریبنده که هدف نهایی آن، پیشبرد بی‌سروصدای برنامه‌های دیکته‌شده واشنگتن است، حتی اگر نتیجه مستقیم آن ایجاد تنگنای معیشتی شدید برای هزاران خانواده و بازرگان عراقی در استان‌های جنوبی و محروم و وارد آوردن فشار حداکثری بر اقتصاد ایران باشد. دولت مستقر در بغداد با اتخاذ این رویکرد انفعالی، عملاً ابزار دست پروژه‌ای شده است که هیچ منفعتی برای حاکمیت ملی و امنیت پایدار عراق به همراه نخواهد داشت.

پاسخی ناروا به سال‌ها حمایت راهبردی

رفتار کنونی دستگاه اجرائی عراق، بیش از آن‌که یک‌مانور اقتصادی ساده یا تصمیمی اداری باشد، آسیبی عمیق، جبران‌ناپذیر و ساختاری به اصول حسن همجواری و اخلاق سیاسی میان دو کشور همسایه وارد می‌سازد. رفتاری که نه نشانی از دیپلماسی مستقل دارد و نه پایبندی به منافع بلندمدت منطقه‌ای نشان می‌دهد. پرسشی که این روزها تحلیل‌گران منصف منطقه و افکار عمومی بیبار مطرح می‌کنند این است: حافظه تاریخی

است که در چهارده گذشته بارها تکرار شده و هر بار، نتیجه‌ای جز شکست برای دشمن نداشته است.

در برابر این تهدیدها، ما به نسخه جدیدی نیاز نداریم. نسخه ما همان است که سال‌هاست آزموده‌ایم و هر بار، ما را از گرده‌های سخت به سلامت عبور داده است: «مقاومت، انسجام و آمادگی». نخست، مقاومت به عنوان مبنای اداره کشور. مقاومت، فقط یک موضع سیاسی یا شعار عمومی نیست؛ یک «الگوی اداره کشور» است. کشوری مقاوم است که حمله دشمن، روند اداره آن را متوقف نکند؛ مردم برای غذا، دارو، انرژی و خدمات ضروری دچار بحران نشوند؛ آسیب به یک زیرساخت، شبکه‌ای از خدمات، از کار نیندازد؛ و تصمیم‌های ضروری در اختلاف و بروکراسی معطل نمانند. ما باید کشور را برای «تداوم جنگ و فشار» سازمان دهیم؛ نه بر اساس این فرض که توافق با آتش‌بس، همه چیز را حل می‌کند.

دوم، انسجام ملی؛ مهم‌ترین سرمایه در برابر تهدید. مقاومت بدون انسجام اجتماعی پایدار نمی‌ماند. دشمن به دنبال آن است که با فشار اقتصادی و روانی، اختلاف‌های طبیعی ما را به

نارضایتی‌ها و شکاف‌های اقتصادی، اجتماعی و طبقاتی در جامعه فرانسه دارد؛ شکاف‌هایی که فراتر از این کشور، در دیگر جوامع اروپایی نیز مشاهده می‌شود. عمق این شکاف‌ها و نارضایتی‌ها را آنجا می‌توان متوجه شد که اعتراض و نارضایتی‌ها به فرانسه محدود نمانده و کشورهای دیگری مانند ایتالیا، بلژیک، اسپانیا و آلمان نیز با اشکال مختلفی از نارضایتی اجتماعی مواجه بوده‌اند.

شبکه‌های اجتماعی نیز این ظرفیت را فراهم کرده‌اند که مطالبات و نارضایتی‌های موجود در یک کشور، در دیگر جوامع بازتاب پیدا کند و زمینه بروز مشابه این شکاف‌ها را فراهم آورد. پیش از این نیز شاهد گسترش گرایش‌های راست و چپ افراطی در کشورهای اروپایی، به‌ویژه فرانسه بوده‌ایم.

شکاف‌های سیاسی و اجتماعی تبدیل کند. اگر امروز در داخل، برخی با دوگانه‌سازی‌های افراطی، تخریب شخصیت‌ها، و نقدهای غیرمستولانه -که گاه ناخواسته در مسیر دشمن قرار می‌گیرد- به این شکاف‌ها دامن بزنند، در واقع به دشمن خدمت کرده‌اند. «انسجام، فقط یک توصیه اخلاقی نیست؛ یک ضرورت راهبردی برای بقاست.» سوم، آمادگی در همه سناریوها، ما باید برای بدترین سناریوها آماده باشیم؛ تشدید محاصره اقتصادی، حملات نظامی گسترده‌تر، جنگ سایبری، و فشارهای سیاسی. این آمادگی، نه به معنای جنگ طلبی، که به معنای «بازدارندگی» است. کشوری که برای مقاومت طولانی آماده باشد، در شرایط آتش‌بس و توافق نیز قدرتمند خواهد بود. باید ذخایر کالا‌های اساسی و دارو تقویت شود، مسیرهای جایگزین تجارت طراحی گردد، جانشینی مدیران و مراکز تصمیم‌گیری مشخص شود، و اختیارات لازم به استان‌ها داده شود تا در شرایط بحران، اداره کشور بدون وقفه ادامه یابد.

چهارم، روایت صادقانه با مردم. اعتماد عمومی، با خبر خوب

یادداشت

احمد میراحسان | نویسنده و پژوهشگر

عملیات نفوذ علیه جمهوریت

پرسش این است، آیا امکان ظهور دیکتاتوری در جمهوری اسلامی وجود دارد؟ تا زمانی که جمهوری اسلامی جمهوری اسلامی است و بر آن ولی‌فقیه فصل‌الخطاب است نه اگر بخواهیم ریشه‌ای‌ترین امکان بازگشت دیکتاتوری ولو با نقاب دموکراسی آمریکایی را مطالعه کنیم در وهله اول، الگوی ایمان و شرک، الگوی خوبی برای و درک هزاران لغزش در جزئیات امور زندگی فردی و اجتماعی ماست.

ما هر روز با یکی از جلوه‌های استواری یا برعکس لغزش در این و آن و گاه در یک فرد و یک جامعه روبه‌رو می‌شویم. ما با احزابی روبه‌رویم که وقتی اداره کشور و رأس قوه‌ای قرار می‌گیرند،

ساختگی حفظ نمی‌شود؛ با صداقت، کارآمدی و مشاهده نتیجه تقویت می‌شود. مردم باید از وضعیت، اقدامات و دشواری‌ها اطلاع معتبر داشته باشند. اگر مسئولان با مردم صادق باشند، مردم نیز در سخت‌ترین شرایط، پای‌نظام و کشور خواهند ایستاد. ملت ایران در طول پنج دهه گذشته، بارها نشان داده است که در برابر فشارها و تهدیدها، نه تنها تسلیم نمی‌شود، که قوی‌تر و منسجم‌تر از قبل بیرون می‌آید. از جنگ تحمیلی هشت‌ساله تا تحریم‌های فلج‌کننده، از تروهای کور تا جنگ‌های ۱۷ روزه و ۹۰ روزه، هر بار دشمن تصور کرده که می‌تواند این ملت را به زانو درآورد، و هر بار با شکست مواجه شده است.

امروز نیز، ترامپ با تهدیدهای خود، در واقع به ما یادآوری می‌کند که «پیروزی واقعی، فقط دفع حمله نظامی نیست. پیروزی آن است که دشمن به این نتیجه برسد که با جنگ، محاصره و فشار روانی نیز نمی‌تواند اراده خود را بر ملت ایران تحمیل کند». و این، همان چیزی است که مادر جنگ اخیر به آن رسیدیم و در تهدیدهای امروز نیز، با مقاومت، انسجام و آمادگی، به آن خواهیم رسید.

یک بار در حل مسائل قدرت خود، بدون تقوا و رستگاری، با سیاست ارزی‌شان نیمی دست‌مزد و حقوق ماهانه تا پس‌اندار ناچیز را از جیب مستضعفان می‌دزدند، یک بار با یک بازی به سود رانتخواران مقروض ترلیون‌ها پول ملت را به آنان هبه می‌کنند و با بازی‌های مختلف سیاسی زبان‌های بی‌حساب بر ملت وارد می‌آورند. در ارتباط با تولید و تجارت به حرام می‌غلندند و... چرا چون اساس کارشان مخدوش است. باوری به مراعات اوامر الهی ندارند. نفاق سبب می‌شود اعتنایی به شرع مقدس و تفقه و اجتهاد علمی نداشته و ژرف‌ساخت تصمیمات‌شان قرآن و عترت و عقل و شناخت دینی نباشد، آموزش و آموز غرب باشد. در حوزه عمل ادامه همین سست‌ایمانی مایه ظهور رفتار استبدادی است.

متن کامل را در جام‌جم آنلاین بخوانید